

דבר-תורה לשבעה ולבית אבלים : רעיונות קצרים, משלים וסיפורים לבית האבל
שלוקטו ונאספו לאוצרו של הרב שלמה הלוי שליט"א

לכבד הורים כל עוד אפשר...

לא תמיד אפשר

שלמה המלך אומר (קוהלת ז', ב'): "טוב ללכת אל בית אבל מלקת אל בית משפתה
באשר הוא סוף כל האדם והחי יתן אל לבו" אחד מהטעמים לכך הוא: שמוטב לילך
במידה נוהגת בחיים ובמתים (שיש בה כבוד גם לאבלים – החיים, וגם למתים –
לנפטר), ממידה שאינה נוהגת אלא בחיים (שמשמחים רק את החיים החתן והכלה).

כאשר נמצאים בבית האבל, מקבלים פרופורציות לחיים בכלל ולעצמנו בפרט! פתאום
תופסים את הראש ואומרים: "וואי מה פספסתי... חבל שלא הייתי מספיק... אילו רק
הייתי יכול להחזיר את הגלגל אחורה..."

כדי להמחיש זאת נביא סיפור מצמרר ששמעתי:

אדם אחד הגיע לחנות פרחים על מנת להזמין משלוח של זר פרחים, לכבוד יום
ההולדת של אימו הישישה. ליד החנות הבחין בילדה בוכה. שאל אותה האיש: "מדוע
את בוכה?" ענתה לו הילדה: "כי חסרים לה עוד 2 ש" לקנות פרח לאימא שלה".

מיד הוציא הלה 5 ש" והציע לה שישיע אותה לאן שהיא צריכה. הוא ביקש ממנה
שתדריך אותו למקום חפצה, והיא הדריכה אותו. עד שהגיעו הם... לבית הקברות...
היא ביקשה ממנו להמתין כמה דקות. בזווית עינו הוא ראה את הילדה רוכנת על קבר
אימה ודמעות זלגו מעיניו.

היא עלתה בחזרה לרכב - הוא לא אמר מילה הוא הסיע את היתומה לבית אביה ונפרד
ממנה לשלום.

בנסיעה מהירה הוא חזר לחנות הפרחים, ביטל את המשלוח, לקח את זר הפרחים
המוכן ונסע אל אימו למסור לה את הזר באופן אישי מתוך מחשבה שאולי זה כבר עוד
מעט יהיה מאוחר....

יש לדעת שלא לנצח נוכל לכבד את הורינו... כי מי ערב לנו שמחר נוכל לכבדם...

יהי רצון שזכות הכיבוד הורים שעושים כאן בבית הנפטר תעורר בנו את התבונה
לכבדם בחייהם ובמותם...